

Mattor, Gardiner

och
Möbeleringsartiklar

"Oil cloth" för golf från 25c. Mattor från 40c. yard
Linoleum mattor från 50c. "Rugs" från \$5.00
Spets gardiner från 50c. par
Stufbitar till nedsetta priser.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor

Möbelhandel och Begravningsbyrå

SECOND STREET KENORA, ONT.

Vi ha nu kommit i full gång efter eldsvådan. Våra möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt ifrån fabriken. Det skall göra eder godt att komma in och se på våra varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

VI FÖRA PÅ LAGER "THE IDEAL" MÖBELFERNISSA.
ÄFVEN SÅ FERNISSA FÖR LINOLEUM-MATTOR M. M. DYLIKT.

RIDEOUT & CO.

Synnerligen billiga
Kökskåp

för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler.
Lawn säten, så billiga som \$1.25

Robson & Peterson

MAIN ST. KENORA

försälja nya och begagnade
möbler, m. m., till billiga
priser. Verkställa flyttningar
till moderata priser.
20 procent rabatt för kon-
stant.

TELEFON 202.

G.M. Rioch,

MAIN ST., KENORA, ONT.

En personlig garanti med-
följer hvarje klocka vi sälja.

R. W. FERRIER

Second St. Kenora, Ont.

Specier, välsorterad lager af
Porlain och Glasvaror. Importe-
rade Delikatesser m. m.

Besök mig, och ni bli min kund.

John Anderson

Snickare och Byggmästare

Box 16.

Bästa arbete till billiga priser.
Afficherings verkställe.
SECOND ST., KENORA, ONT.

Swanson & Sandström

SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora

Tillverka utomordentligt väl-
sydda kostymer efter senaste
modet till resonabla priser.
Stadens enda svenska Skräd-
dertfirma. Reparering och
prässning utföres skickligt och
väl. Kom och se oss vid
föreläggande behov.

I den

SKANDINAVISKA BUTIKEN

fås alla sorters sotsaker, Läsk-
drycker, Frukt, Tobak, Snus och
Cigarrer. Särskildt billigt.
Högkvarteret för Skandinav.
HENRY LEA

Kenora, Ont.

Stöflar och Skodon

Agenter för
"THE SLATER SHOE"
W. A. McLeod & Co.

144 Main St. Kenora, Ont.

LOGEN GODA AFSIGTEN

No. 484

båller ordinarie logemöte
hvarje söndag k. m. kl. 3-30 i
Goodtemplarkyrkan, Kenora,
Ont.

Alfred Nelson L.D.

så i sin kropp ägde både hjärna och
hjärta. Det stannade hade hon ett
mycket känsligt till och med, och det
hade fått sig en svår stöt nu under
sommars dagar. Hon hade nämligen
varit nog oförståndig att under de
länga vinterdagarna gå och föreläsa
sig i en af helpensionärerna, en hä-
radshöfding. Fröken Minna var svar-
miskt anlagd, den allra lilla minsta
vänlighet från häradshöfdingens si-
da såg hon stora tecken uti — hade
hon varit en äldre än liden erfaren
och klok kvinna, skulle hon förstått,
att det var smär, allt för små, att
bygga några förhoppningar på.

Det var först under sommars-
dagar den härda sanningen stod fullt
klar för henne, då hon ignorerades to-
tal af häradshöfdingens, som nu fått
sin sommarflamma i en af de unga
badortsgästerna. Fröken Minna såg
och jämförde och måste erkänna, att
det sätt, häradshöfdingens hade mot
fröken Anker, var ett helt annat än
det, han haft mot henne. Fröken An-
ker förade han blommar, konfekt-
påsar och fruktkorgar, skref vers till
hennes ära och var för öfrigt hennes
ständiga följelagare. Och intet af
alla dessa härligheter af häradshöf-
dingens välvilja hade någonsin fallit
på hennes, fröken Minnas, lott; och
med en resignationens suck, liksom
så många andra gånger förut i livet,
slet hon af den drömmen, den siste-
re, ut sitt hjärta. Men det bittraste
af allt var ändå, att det kommit till
fröken Minnas öron, att de glada gäs-
terna på Sättra — häradshöfdingens
icke undantagen — i tanklös och
grym munterhet hade roligt af fröken
Minnas hjertesorg, hvilken hon inte
ägnade förmåga att dölja, utan gick
och hängde hufvudet, tystrare och all-
varligare än någonsin. Det var där-
för fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

Och fröken Minna sprang, hvilket
hon nästan jämt fick göra, från den
ena sysslan till den andra, och tog
emot en massa bref af postbudet till
och till sin egen stuga lämnade. Det
fröken Minna gick i hittra, sor-
gesamma tankar och dukade ett in-
byddt middagsbord för alla de lef-
nadslystiga och hungrika, mer eller
mindre unga gästerna på Sättra, då
kaptekanens gälla röst inträffade salen
ropade till henne:

— Fröken Minna, spring ned till
grunden och tag emot posten. Jag ser,
att Lund kommer på vägen, och skyn-
da sig med dukningen sedan för all-
del.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Fröken Minna räckte ett bref till
häradshöfdingens.

— Sedan häradshöfdingens läst i-
nom detta, sade hon, kanske han kan
intyga, att jag lugnt kan åtaga mig
den lilla.

Nu blef det ändå tystrare än förut,
och alla blickade med spänd förväntan
an på häradshöfdingens och an
på fröken Minna. Det drog ett litet
förloget leende öfver häradshöf-
dingens ansikte, då han slutat läsning-
en.

— Jo, det äger allt sin rättighet,
sade han. Brevet är från amerik-
ska konsulatet, som underrättar frö-
ken Minna att infinnas sig där i och
för en arisangelägenhet.

— Ja, men det ska' vara ett bra
stort arb för att kunna adoptera ett
barn, invända kaptekanen, som inte
kunde tänka sig, att den stackars,
föraktade fröken Minna i en hast
blifvit en rik arfvergska.

— Ja, det är ett stort arb — myc-
ket stort till och med, svarade hä-
radshöfdingens, nu alldeles rött i an-
siktet vid åsynen af den för svenska
förhållanden enorma förmögenheten.

Det var ingen af hela sällskapet,
som kunde skämta eller hade ett ord
att säga i denna stund. Penningar äg-
de nu som alltid en oerhörd makt, och
det var ingen, som inte förstod, att
nu var fröken Minna den förmåsta
på Sättra. — Millionärerna kanske —
ja, kanske mångmiljonärerna — i A-
merika anses ju några millioner för
intet så värt mycket. Det var endast
en ung sextonåring, som inte lärt sig
guldets värde ännu och därför våga-
de tala.

— Fy, fröken Minna, som inte har
talat om, att ni ägde så rika släk-
tingar.

Jag hade inte en aning om detta,
svarade fröken Minna. — Det är en
farbror till mig, som dött där ute i
ogift kan jag förstå. Han utvandrade
vid unga år och låt aldrig höra af sig
sedan — förrän nu — efter hans död.

— O, så många friare fröken Min-
na nu ska' få, fortfor den pratlysta
sextonåringen.

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade
ett ögonblick på häradshöfdingens
håpna och förlägna ansikte. — Jag
vill söka lyckan i kärleken till de
små — de värnlösa — och till alla
fattiga och ensamma som jag. — Och
fröken Minna presade den lilla intill
sig på nytt och brast ut i stark gråt
— farar af glädje —

Jag gifte mig aldrig, svarade
fröken Minna, och utan att hon själf
visste det, gled hennes blick öfver de
litet slagna åskadarna och stannade